

Кожна людина народжується, живе і помирає. У життєвій книзі людини є як радісні, так і сумні сторінки страждань. Великий Тиждень, Тиждень Страждань Ісуса, який ще називається Страсним, розпочинається Вербною неділею.

Цей день нагадує християнам про урочистий вхід Ісуса Христа в Єрусалим, який знаменував собою безпосереднє наближення Його Страстей і смерті на хресті. Люди, які Його вітали, кидали на дорогу плащі та зелені галузки пальм, вигукуючи: «Осанна Синові Давида!». Процесія з вербою в церкві є, з одного боку, пам'яткою про давню історичну подію, а з іншого — нашими кроками разом із Христом до жертви. Христос входить до свого міста як Цар і Господь, приймає прославлення мешканців. Цим Церква хоче сказати, що як за кілька днів Христос Господь зазнає жорстокої смерті, то все одно ніхто не позбавить Його царської величі і права на панування. Вербною цю неділю називали тому, що в цей день віруючі святили вербу. Це шановане дерево, про яке складено пісні та легенди, навіть існує приказка «Без верби й калини нема України». Повернувшись із церкви з посвяченою вербою, жартівливо легенько били тих, хто не міг бути в церкві,примовляючи: «Не я б'ю, верба б'є, за тиждень — Великдень». Запрошую до храму Всіх Святих Землі Української на Святкове Богослужіння та освячення верби, що відбудеться 9 квітня о 9.00 годині.

Отець Степан Драбик